

April

Títol original: *Aprili* **Direcció i guió:** Dea Kulumbegashvili **País:** Geòrgia **Durada:** 134 min
Any: 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Ia Sukhitashvili, Kakha Kintsurashvili, Merab Ninidze, Roza Kancheishvili... **Música:** Mathew Herbert **Fotografia:** Arseni Khachaturan
Distribuïdora: Adso **Estrena a Espanya:** 05/09/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en georgià, amb subtítols en català

SINOPSI

Després de la mort d'un nounat durant el part, la moral i la professionalitat d'una ginecòloga, la Nina, es veuen sotmeses a escrutini entre rumors que practica avortaments il·legals als qui ho necessiten. (FilmAffinity)

CRÍTICA

05/09/2024 - VENÈCIA 2024: L'esperat segon llargmetratge de la georgiana Dea Kulumbegashvili és una pel·lícula hipnotitzant gràcies a la seva sòlida visió, singularitat i profunditat

April, la nova pel·lícula de la directora **Dea Kulumbegashvili**, que ha estat seleccionada a la competició oficial de Venècia, s'inicia amb almenys dues seqüències d'aquelles que es queden incrustades a la memòria. La primera mostra una figura femenina, nua i corpulenta que, envoltada d'una foscor gairebé total, camina per un pantà; la segona consisteix en un part natural filmat des de dalt en una llarga presa sota la despietada i luminescent llum d'un quiròfan. Encara que hi ha la possibilitat que aquestes dues escenes estiguin connectades entre si, també és possible que no tinguin res a veure. I és que, en els rics mons cinematogràfics conjurats per la guionista i directora georgiana, les marrades i les llacunes semàntiques tenen més pes que qualsevol línia recta.

Alguns recordaran *Beginning*, el debut de Kulumbegashvili el 2020, que va conquerir Sant Sebastià —on va ser guardonada amb els premis a la millor pel·lícula, director, guió i actriu— i va gaudir d'una llarga i celebrada carrera en festivals. La cineasta s'ha donat a conèixer a través de la seva estètica, ritme i rigor formal, per la qual cosa el seu segon llargmetratge era un dels més esperats al Lido, i no és estrany, ja que és sens dubte una ferma candidata al Lleó d'Or gràcies a la seva sòlida visió, singularitat i profunditat.

La pel·lícula, amb una estructura argumental que no presenta una forma definida, gira al voltant de la Nina (**Ia Sukhitashvili**), una experimentada i respectada ginecòloga i obstetra d'un hospital de l'est de Geòrgia. L'hospital és fiable, però força estricte en la seva forma de servir determinats interessos; sovint, els membres de les diferents famílies pressionen la Nina perquè s'asseguri que les joves casades es quedin embarassades aviat. Allà, la fertilitat és el que marca el valor d'una dona —i, per extensió, de tota una família—, i els rumors que la Nina practica avortaments clandestins i il·legals no li fan cap bé.

Després de la mort d'un nounat, acusen la Nina de negligència i augmenten les tensions a l'hospital. Tot i el suport del seu company de feina i exparella David (**Kakha Kintsurashvili**), així com el discret suport del metge en cap (**Merab Ninidze**), la Nina sent que les coses s'estan enfonsant cada vegada més. Són moltes les seqüències impactants que puntuen aquesta línia argumental d'investigació, la majoria místiques —i algunes simbòliques—, però totes contribueixen al món de la pel·lícula d'una manera molt més palpable que qualsevol simple desenvolupament de la trama. Per als efectes visuals, Kulumbegashvili recorre als serveis del director de fotografia de *Beginning*, **Arseni Khachaturan** —ha rodat pel·lícules com *Hasta los huesos: Bones and All*, d'un dels productors de la pel·lícula (**Luca Guadagnino**), així com alguns episodis de la controvertida sèrie de televisió *The Idol* —, la profunda posada en escena del qual, recorreguts fantasmals, plans subjectius, balancejos gairebé imperceptibles i llargs plans seqüència immòbils fan d'*April* un cosmos per dret propi.

En un moment donat, la càmera s'atura en un camp de roselles, mentre que en un altre, se'ns mostra una llarga i electrificant seqüència d'una tempesta elèctrica en curs. Si bé en altres pel·lícules aquests plans de la natura evocarien nocions estètiques clàssiques com "la sublimitat" en la forma més abstracta, *April* es basa en la imatge i els sons de la natura, la seva textura i fins i tot la seva olor. La tempesta deixa darrere seu molt de fang i la càmera capta el caràcter terrós del lloc com un vestigi tàctil d'un món que supera la ficció. D'una banda, tenim la primavera, la terra, la fertilitat i el mes d'abril; de l'altra, els cossos de les dones, joves i ancianes, els seus embarassos i avortaments, el seu sexe i la seva inquietud. La cineasta deixa anar tots aquests temes en l'univers d'*April*, però no permet que prenguin el control de la pel·lícula en cap moment, almenys no en un sentit estrictament narratiu, perquè aquest és un llargmetratge que s'ha de viure i respirar. Guiats per respiracions inquietes i profundes que procedeixen de fora de la pantalla o d'una perspectiva en primera persona —de vegades imperceptible— de la càmera, els espectadors prenem part de manera activa en aquest autèntic ritual cinematogràfic.

Savina Petkova - cineuropa.org